

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

25. SRPNA 2019

Z obsahu:

**Růst víry
v kněžském životě (4)**
Z meditace římského
biskupa Františka na
setkání s faráři jeho
diecéze 2. března 2017
- strana 2 -

Svatá Markéta Wardová
Libor Rösner
- strana 4 -

**Bílá hora -
Panna Maria Vítězná**
Petr Bobek
- strana 5 -

**Nedejte se oklamat
- Kristus zakazuje
homosexuální úkony
a Církev nemůže učít jinak**
Msgr. Charles Pope,
Washington DC
- strana 8 -

**Poselství Panny Marie
pro Mirjanu Soldo**
- strana 9 -

**Kardinál Dominik Duka
podporuje prohlášení
o světonázorovém
totalitarismu**
- strana 11 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane
(69 - dokončení)**
- strana 12 -

*„Vybízím vás tedy, bratři,... abyste sami sebe přinášeli v živou,
svatou, Bohu příjemnou obětí:
to je ta duchovní bohoslužba, kterou máte konat.“ (Řím 12,1)*

Růst víry v kněžském životě (4)

Z meditace římského biskupa Františka na setkání s faráři jeho diecéze 2. března 2017

a) Dvě jména a touha kráčet po vodě k Ježíšovi

Nejprve se podívejme, jak se Pán vztahuje k tomu nejvíce lidskému aspektu víry Šimona Petra. Mluvíme o zdravé sebedůvěře, kterou člověk chová vůči sobě i vůči druhému, o schopnosti být důvěryhodným, upřímným a věrným, na čemž se zakládá každé lidské přátelství. Existují dvě životní epizody Šimona Petra, v nichž lze zahlédnout růst víry, kterou lze ozna-

čit za upřímnou. Je to víra upřímná ve smyslu nekomplikovaná, takže v ní může růst přátelství prohlubováním v tom, čím každý je, bez nějakých stínů. První je epizoda dvou jmen; druhou je epizoda, kdy Šimon Petr žádá Pána, aby mu poručil vykročit po vodě k němu.

Šimon se objevuje na scéně, když jej vyhledá jeho bratr Ondřej, aby mu řekl: „Našli jsme Mesiáše“ (Jan 1,41); a on následuje svého bratra, který jej zavede k Ježíšovi. A hned tady dojde ke změně jména.

Jde o volbu, kterou učinil Pán vzhledem k poslání být Skálou, pevným základem víry, na níž postaví svoji církev. Všimněme si, že Pán Šimonovi jméno ani tak nemění, ale spíše mu přidává druhé, tedy Petr. Tato skutečnost je již sama o sobě důvodem pnutí a růstu. Petr se pohybuje vždycky kolem stěžeje, kterou je Pán, krouží a pociťuje tíži i pohyb obou svých jmen. Šimon, tedy rybář, hříšník, přítel, a Petr,

Pokračování na str. 13

Naši křesťanskou povinností je říkat pravdu, která je z Boha, a také tuto pravdu žít. To připomíná Msgre Charles Pope ve svém internetovém příspěvku zabývajícím se tématem homosexuality. (str. 8–10) Vždyť zastírání pravdy vede k její deformaci a tím ke zmatku a utrpení. Není o tom pochyb, stačí se rozhlédnout kolem sebe: ničivé následky sexuální revoluce jsou navýsost patrné. Nejsmutnější na celé skutečnosti pak je to, že nejvyšší cenu za zlé a zbabělé chování dospělých platí děti.

V tomto čísle Světla se tématu věnujeme i v reakci na prohlášení předsedy Polské biskupské konference, poznaňského arcibiskupa Stanisława Gądeckého, o světonázorovém totalitarismu. Svoji podporu tomuto prohlášení vyjádřil také kardinál Dominik Duka, předseda České biskupské konference. (str. 11)

Nelze přehlédnout důležité upozornění ve slovech Msgre Popeho: je nezbytné rozlišování mezi hříšným sexuálním aktem a tím, kdo takový čin vykonává. Je to stejné jako u každého jiného hříchu: hříšný skutek je třeba jednoznačně odsoudit, zatímco hříšníka jako lidskou osobu je třeba respektovat a upřímně toužit po tom, aby příště ve zkoušce obstál (případně mu v tom pomoci, alespoň modlitba je vždy v našich silách). A co je podstatné: Msgre Pope dokládá přímo z biblických textů, že homosexualita a mnohé jiné sexuální

Editorial

úkony jsou v Bibli jednoznačně zakázány. A proto ani katolická církev nemůže učit jinak. Žel, dnes i mnoho křesťanů svým životem otevřeně porušuje biblickou nauku týkající se sexuality. Je proto potřeba stále udržovat povědomí, jak velký a mimořádně pozitivní význam má život v sexuální čistotě a sebekontroli. Není možné chápat Boží přikázání o čistotě negativně, nýbrž lze v něm naopak spatřovat svým způsobem pobídku k aktu víry, budování Božího království: jestliže někdo těžce bojuje o zachování sexuální čistoty (a nejde jen o homosexualitu), pak si může být jistý pomocí Boží milosti, jež je dostačující k dodržení Božího přikázání – ovšem za předpokladu důvěryplného sebeodevzdání do rukou Božích. Velmi nesnadné, avšak – jak dokazují mnozí – možné.

Toto téma je pochopitelně mnohem širší a mnohokrát jsme se jím ve Světle zabývali. Vraťme se proto ještě k úvodní větě editoria: říkat pravdu, která vychází z Boha, a také ji žít – to se týká všech oblastí lidského života, nejen té sexuální. Držet se jeho pravdy nám pomáhá Bůh svými přikázáními a zákazy. Svätý Pavel pak v dnešním druhém čtení říká, že vytrvalost v kázni je podporována rovněž tím, že Bůh jako

dobrý Otec své děti kárá, a když je to potřeba, tak i trestá. Můžeme z toho pro sebe také vyvodit, že ten, kdo se chce držet Boží pravdy, musí počítat i se zákazy a s důsledky při jejich porušení. Je to k dobru člověka, následky porušení Božích přikázání a jeho pravd dobře známe... Proto „připravme pro své kroky přímé stezky“.

S důsledky onoho porušení se musela potýkat a v tvrdé životní zkoušce obstála svatá Markéta Wardová. (str. 4) O jejím životě toho historie příliš neví, avšak konec její pozemské pouti vydává zářivé svědectví o Markétině statečnosti, již doložila svou oddanou vírou v Ježíše Krista. Podobně by to mohlo vypadat i s našimi životy: většinou zůstanou dějinám skryty, ale důležité je, aby na jejich konci bylo ono svědectví o zachování pravé katolické víry, kterou jsme od Trojjediného Boha zdarma obdrželi a vědomě přijali. O tuto milost prosíme, když se modlíme za šťastnou hodinku smrti, jejímiž patrony jsou především Panna Maria a svätý Josef.

V naději, že s Boží milostí dojdeme zdárně konečného cíle své pozemské pouti – nebeského království, žijme tedy v upřímné snaze držet se Boží pravdy a nenechajme se oklamat zmatečnou, rozkladnou filosofií dnešního světa. Nemá nás co mást: Boží slovo je totiž neměnné (srov. Mt 24,35) – a na to se jednou provždy spoléhejme.

Daniel Dehner

Zamyšlení nad slovy svatého Pavla z druhého čtení jsou dobrou přípravou na dnešní Pánovu lekci. Dnešní lidé opravdu pustili z hlavy, že Bůh je povzbuzuje, vychovává a že všechny prostředky, které k tomu používá, jsou projevem jeho lásky. O kázni a trestu však dnes neradi slyší a chovají se často, jako by byli nedotknutelní. Jen

výchova, kterou někdy pocítujeme jako bolestnou, přináší ovoce míru, totiž spravedlnost. Chromý úd je třeba někdy sevřít a zpevnit, aby se nevymkl, ale uzdravil.

Abychom nepřeslechli Ježíšův hlas, musíme být tiší a pozorní. Je tolik věcí kolem nás, které nám nedopřávají klidu a ustavičně nás oslovují z různých stran jedna přes druhou. Chceš-li slyšet svého Mistra, musíš se vymanit z jejich neodbytnosti a vyhledat samotu k soustředění. Neboj se to všechno kolem na chvíli opustit. Přečti si znovu pozorně dnešní úryvky a přidej se duší i srdcem k těm, kteří jsou v Ježíšově blízkosti.

Někdo mu položil otázku, která jistě zajímá i tebe: „Je málo těch, kteří budou spaseni?“ Jaká je naděje, že budu jeden z nich? Mistrova odpověď je povzbuzující a varující zároveň. Není úzký okruh těch, kteří mohou být spaseni, ale úzké jsou dveře, které vedou ke spáse. Volba tedy nezávisí na Bohu, ale na tobě. Kdo se zdráhá projít úzkými vratky a domnívá se, že má právo vstoupit okázale širokou branou, vystavuje se nebezpečí, že zůstane venku a pak už nebude vpuštěn.

Uvaž dobře, zda se toto varování netýká i tebe. Ani pro ty, kteří jsou si jisti, že již dlouho slouží Bohu, znají se s mnoha významnými osobnostmi a sami jsou mnoha lidem známi, nejsou k dispozici žádné protekční vchody. I když se ti zdá, že se už pohybuješ v těch nejvyšších kruzích, musíš se umět také sklonit a vejít úzkou brankou. Nic z toho, na co tak rádi spoléhají lidé tohoto světa, nemá v Božím království naději na úspěch. Zde neplatí ani široké lokty, ani protekce či známosti, ani postavení a funkce, tím méně pak chytračení.

To, co tě zavede do Božího království, není ani prožívání Ježíšovy přítomnos-

ti, ale Ježíšovo následování! Nespoléhej na krásné city, které tě někdy uchvacují, ani nebuď smutný tehdy, když pocítuješ prázdnotu. Rozhodující není citové hodování, ale věrná cesta úzkými stezkami

pokory, skromnosti, kázně a trpělivosti. To je cesta, kterou kráčí sám Ježíš od samého začátku své lidské existence. Tak jak svůj život začal v bídě a odříkání,

tak jej vedl až do bolestného konce. Jeho jediným bohatstvím bylo přijetí a plnění vůle nebeského Otce a věrná služba těm, kteří strádají a potřebují odpuštění a uzdravení. Vešel do slávy tou nejtěsnější branou kříže.

Nepřipoj se k těm, kteří mluví o Kristu, ale chtěli by s ním jen jíst a pít. Vyhybej se těm, kteří si sami staví brány široké a pohodlné podle svých vlastních choutek. Neber si příklad z těch, kteří si zakládají na tom, že patří k jeho družině, ale neusilují o to, aby mu byli podobní. Mohlo by se stát i tobě, že Hospodář by před tebou zavřel dveře a v rozhodující chvíli bys uslyšel s překvapením: „Neznám vás, odkud jste. To, čím se řídíte, nejsou moje slova. Vetřeli jste se do mé blízkosti, ale nepřijali jste moji podobu. Široká brána, kterou jste si vymysleli pro své pohodlí a pro svou žádostivost, nevede do království mého Otce, ale do záhuby.“ Jestliže Pán na třinácti místech připomíná vážné a reálné nebezpečí věčné záhuby, je více než bláhový každý, kdo zmínku o pekle chce brát na lehkou váhu.

Zamyslí se upřímně, kolika způsoby se snažíš vyhnout úzkým dveřím. I kdyby jimi nikdo nevcházel a cesta k nim zarůstala býlím vlažnosti a pohodlné lhostejnosti, pranic ti nepomůže ubírat se cestou, kudy se hrnou davy. Boží spravedlnost se neřídí míněním většiny a nikdy nemůže být předmětem plebiscitu. Popros Ježíše, aby postavil do pravého světla všechny tvé výmluvy a sebejisté soudy. Nestyď se přiznat ani k tomu, že Ježíš, možná po léta, nebyl tvou úzkou brankou, ale že sis v jeho blízkosti jen utvářel své klamné sebevědomí.

Pohled, s jakou láskou přijímá ty, kteří, ač neznámi a nepatrní, přicházejí ze všech světových stran, protože přijali je-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 66,18-21

Toto praví Hospodin: „Znám jejich skutky a jejich myšlenky. Přijdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky. Přijdou a uzří mou slávu. Udělám na nich znamení a pošlu některé z těch, kdo se zachránili, k národům Taršíše, Putu, Ludu, Mešechu, Rošu, Tubalu, Javanu, k dálným ostrovům, k těm, kteří o mně neslyšeli mluvit a neviděli mou slávu. Budou hlásat národům mou slávu. Přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na koních, na vozech, na nosítkách, na mezcích a na dromedárech na mou svatou horu do Jeruzaléma“ - praví Hospodin - „jako když synové Izraele přinášejí v čistých nádobách dary do Hospodinova domu. A také z nich si vezmu kněze a levity“ - praví Hospodin.

2. čtení - Žid 12,5-7.11-13

Zapomněli jste, že Bůh vás povzbuzuje jako své syny: „Když tě Pán vychovává, můj synu, neber to na lehkou váhu, ani neklesej na mysl, když tě kárá. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna.“ V té kázni vytrvejte! Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Vždyť kterého syna otec nekárá? Pokud ovšem taková přísná výchova trvá, nezdá se radostná, nýbrž bolestná, ale potom to nese těm, kdo jí prošli, ovoce míru, totiž spravedlnost. Posilněte proto ochablé ruce a klesající kolena. Připravte pro své kroky přímé stezky, aby se chromý úd nevymkl, ale spíše uzdravil.

Evangelium - Lk 13,22-30

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: „Páne, je málo těch, kdo budou spaseni?“

Dokončení na str. 8

ho slova. Berou v tichosti na sebe jeho jho a kříž a následují jej bezvýhradně na jeho strmé a úzké cestě. Odlož svou sebejistotu. *Pán zná tvé skutky a tvé myšlenky. Zařaď se pokorně mezi ty poslední, abys nakonec nebyl vyhnán ven, ale byl přizván k pravému stolování v Božím království.*

Bratr Amadeus

První a poslední

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Usilujte, abyste vešli úzkými dveřmi.

Svatá Markéta Wardová

Nevíme přesně, kdy se narodila, vlastně ani nějaké podrobnosti z jejího života, zato však víme, kdy a hlavně jak zemřela. Patří mezi ty stovky a tisíce anglických mučedníků, kteří raději podstoupili smrt, než aby zradili Krista. Patří mezi ty desítky, které za heroický postoj odměnila církev ctí oltáře.

Krev, kterou pro Krista proli-
la, byla takřkajíc modré bar-
vy. Markéta Wardová totiž
pocházela ze šlechtické rodiny Cogleto-
nů, sídlící v hrabství Cheshire. V dobách
vlády královny Alžběty I. byla dvorní dá-
mou kněžny Whitallové, jež se pohybo-
vala na Alžbětině dvoře. Alžběta svým
počináním dosvědčila, že jablko nepadá
daleko od stromu, a „pocitivě“ pokračo-
vala v zločinné politice svého otce Jin-
dřicha VIII., spočívající v pronásledová-
ní církve, zabírání jejich majetků, stíhání
katolíků, kteří se odmítli podříditi zákonu
stanovujícím, že hlavou anglické církve
je panovník, případně panovnice, a niko-
li papež, čímž se v očích Jindřicha i Alž-
běty dopustili velezrady.

Dříve než se Markéta narodila (přibližně kolem roku 1550), přišly o život už celé zástupy Římu věrných katolíků. I během svého dospívání byla svědkem množství poprav těch, co nezradili, a vídala jejich setnuté hlavy naražené pro výstrahu na kopí nad branami Londýna. Zcela určitě se modlila, aby, bude-li zkoušce z nejtěžších podrobena i ona, nesehlala a uhájila věrnost Kristu třeba i za cenu ztráty vlastního života, podobně jako jiný mučedník té doby, sv. Robert Southwell, jenž v jedné své básni napsal tato slova:^(*)

*„Ó svatý Ohni, přijd,
kěz i já schopen jsem
vrátit se jako oběť Kristu zpět.“*

Pro Markétu Wardovou se nezadržitel-
ně blížil okamžik, kdy bude moci podob-
nou návratnost oběti sama uskutečnit.

Jednoho dne dopadli Alžbětini biřico-
vé P. Williama Wattsona, Markétina příte-
le, autora spisu, v němž potřel všechny ar-
gumenty zastánců nových náboženských
pořádků. Skončil ve vězení v Toweru, kde
jej vězňatelé podrobili nesmírně kruté tor-
tuře. Nebožák vytrvale odmítal složit pří-
sahu královně jako své nejvyšší duchovní
autoritě, ale nakonec nelidské trýznění ne-
vydržel a přísahu přece jen složil. Sotva

jej ale propustili na svobodu, veřejně svou
přisahu odvolal s tím, že k ní byl donucen
násilím. Znovu skončil v rukou katových
pacholků, jimž se však tentokrát ani přes
vystupňované mučení P. Wattsona zlomit
nepodařilo, a to ani poté, co nad ním byl
vynesen ortel smrti. Ani to jím nepohnu-
lo k tomu, aby zradil Krista. Bezpochyby
i on uvažoval v podobném duchu jako již
zmiňovaný sv. Robert Southwell:

*„Jak mohu žít,
když Život zapřel jsem,
jak doufat mám,
když naději strach zmařil?
Lze brát mě s důvěrou,
když selhal jsem?
Jak uvěřit tomu, kdo Boha zradil?
Ó vino vin, zločine nejtěžší,
zlo zrady, bído nejhavnější.“*

Jistý díl zásluh na Wattsonově setr-
vávání při víře předků měla i Markéta
Wardová, která svého přítele ve vězení
v Bridewellu navštěvovala a posilovala na
duchu. Pár dní před ohlášenou popravou
mu donesla do cely provaz. Kněz po něm
sešplhal dolů, kde jej měla čekat důvěry-
hodná spojka a dovést na loď kotvící na
Temži, na jejíž palubě měl odplout na bez-
pečné místo. Na poslední chvíli však do-
mluvený lodník pomoc odřekl, Markéta
proto musela improvizovat. Narychlo se
domluvila se svým známým Johnem Ro-
chem, který si ochotně s uprchlým P. Wi-
lliamem vyměnil oděv a dovezl ho do pře-
dem připraveného úkrytu.

Nebylo pochyb, kdo za útekem na
smrt odsouzeného kněze stál – Markéta
Wardová. Nikdo jiný jej v Bridewellu ne-
navštěvoval, navíc se Markétě přes veš-
keré úsilí nepodařilo odvázat zadrhnutý
konec provazu od mříže okna, z něhož
se P. William spustil dolů. Polapen byl
i John Roche, a to díky sutaně, kterou si
nestihl převléct.

Vězňatelé nehleděli na fakt, že před se-
bou mají ženu, a podrobili Markétu tor-
tuře. Potřebovali z ní dostat, kde se ute-
čenec ukrývá. Vytáhli ji tedy za zápěstí

ke stropu, až se země dotýkala pouze ko-
nečky prstů nohou, a hlava nehlava ji bi-
čovali. Markéta chvílemi ztrácela vědomí,
ke konci ji díky trvalé nepřírozené polo-
ze a nepřetržitému bití postihlo částečné

Svatá Markéta Wardová

ochrnutí, ale přesto ani náznakem nepro-
zradila, kde se P. William skrývá. Soudci
pak na jeho výzvu, aby si přece jen dala
říct, do očí vmetla, že je ráda, že „zachrá-
nila alespoň jednu nevinnou ovci ze spárů
krvežíznivých vlků“. Rezolutně též odmít-
la nabídku zachránit si život za cenu zra-
dy katolické víry.

A tak byla 30. srpna 1588 na popra-
višti v Tyburnu oběšena. Zároveň s ní
smyčka provazu ukončila život dalších
katolíků, kteří vyměnili život pozemský
za ten v nebeském království – Johnu
Rochemu, Richardu Leighovi, Edwardu
Shelleymu, Richardu Martinovi a Richar-
du Lloydovi (Flowerovi). Všichni byli pa-
pežem Piem XI. v roce 1929 prohlášení
za blahoslavené, Markéta pak v roce 1972
papežem Pavlem VI. ve skupině 40 ang-
lických mučedníků za svatou – za to, že
zůstala věrná Kristu Ježíši i jeho náměst-
ku zde na zemi.

Poznámka:

^(*) Verše sv. Roberta Southwella přeložil
Mons. Josef Hrdlička.

Bílá hora – Panna Maria Vítězná

Datum 8. listopad 1620 vešlo do historie naší země jako den jedné z největších porážek, kterou náš národ utrpěl. Nedaleko pražských hradů se utkala vojska českých stavů s vojsky Svaté říše římské a Katolické ligy, přičemž vojska českých stavů byla během necelých dvou hodin rozprášena. V souvislosti s touto událostí však vzniklo poutní místo – areál s kostelem Panny Marie Vítězné.

Historické milníky

Mluvit o kostelu oslavujícím vítězství a zároveň vzniklým na bojišti, které českému vojsku přineslo porážku, může znít zvláště.

Vždyť v naší republice je Bílá hora do dnes pro mnoho lidí synonymem prohry – často skloňované jako jedna z nejtěžších. Minimálně proto, že na dalších bezmála tři sta let byl český národ podřízen Habsburkům.

Z hlediska náboženského se bitva na Bílé hoře ovšem bere jako vítězství katolíků proti protestantům. Ti totiž pozvedli prapor rebelie nejen proti tehdejšímu představitelům moci, ale také ve jménu kalvinismu a luteránství a zamýšlených náboženských i jiných reforem.

Připomeňme si několik milníků. České stavovské povstání se ke slovu přihlásilo roku 1618 a 23. května dějiny obohatilo o dodnes známou událost: Pražskou defenestraci. Z okna Pražského hradu byli vyhozeni katolíci a císařští místodržící Jaroslav Bořita z Martinic a Vilém Slavata z Chlumu a s nimi písař Filip Fabricius.

Další dějinné zvraty vedou do srpna 1619, kdy byl protestantskými stavy zvolen a v listopadu korunován král Fridrich Falcký. Ne na dlouho. Několik menších bitev o moc politickou i náboženskou oba tábory dovedlo na Bílou horu.

Tam císařská a katolická armáda zahlala špatně zaplacené žoldáky na úprk. Sám král dorazil k bitvě již prohrané, poté uprchl a české země se znovu podvolily císařství a jedině víře: katolické.

První stavby

Bitva sice netrvala dlouho, zanechala však po sobě mnoho mrtvých. Někdy se hovoří dokonce o 9 000 obětech, i když nejčastěji uváděné číslo je menší, a sice 2 000. Ať byl počet jakýkoliv, vzešel nápad, aby byl na jejich památku – a to pro oba tábory – postaven svatostánek. Do něho by se zároveň umístily jejich ostatky.

Na stavbu se počítalo s financemi od věřících. V roce 1622 je k tomu vyzval pražský arcibiskup Jan Lohelius. Ovšem kvůli chudobě, plynoucí z dopadů začínající třicetileté války, nebyly dary bohaté a stačily pouze na malou kapličku. K ní o dva roky později, na výročí bitvy, putovalo od chrámu svatého Víta procesí.

Kaple neměla být jedinou stavbou na místě bojiště. Mělo zde být také obnovené české působení řádu servitů, kteří byli z českých zemí, ze slupského kostela Panny Marie, vyhnáni husity.

Povolení vystavět klášter na Bílé hoře získali 8. prosince 1627. Základní kámen byl položen 25. dubna 1628, kromě generálního vikáře řádu Jindřicha byli přítomni pražský arcibiskup Arnošt Harrach a především císař Ferdinand II. se svou rodinou.

Švédové

Nedá se ovšem tvrdit, že servité byli místem nadšeni. Nevyhovovalo jim, že leží při strategické cestě do Prahy a tyto obavy se už brzy ukázaly jako opodstatněné. Roku 1631 se tudy dostala do hlav-

ního města vojska Sasů, roky 1634 a 1648 sem zase přivedly Švédy.

Právě oni při prvním vpádu kapličku vyplenili, aby od té doby sloužila pouze jako kostnice pro zmíněné ostatky padlých z bělohorské bitvy.

Servité o místo postupně ztráceli zájem, až našli útočiště na Starém Městě, v kostele svatého Michala. Ze zamýšleného kláštera se dokončil pouze presbytář a křídlo kvadratury. Roku 1673 servité pozemky a nedokončené dílo prodali Maxmiliánu Valentinovi hraběti z Martinic.

Ani v jeho péči místo nezaznamenalo rozkvět. To až zásluhou Karla Jáchyma hraběte Bredy, který rozestavěný objekt zakoupil v roce 1697. Brzy nechal dokončit kněžiště, dostavěna byla také další kaple, zasvěcená svatému Martinovi.

Věřícím sloužila do let 1740–41, kdy byla zničena nepřátelskými vojsky. K životu se nadechla až o deset let později, nicméně roku 1785 ji dekret císaře Josefa II. znovu zrušil a připustil, aby klášterní budovy sloužily pro potřeby zájezdního hostince.

Celkový pohled na areál kostela Panny Marie Vítězné na Bílé hoře v Praze

Znovuobnovení

O obnově původní kaple z roku 1628 se začalo mluvit počátkem 18. století, především v neformálním bělohorském bratrstvu. Nejprve byla stavba opravena, a to zásluhou Michaela Hagena.

Tento zedník přišel do Prahy z bavorsko-tyrolského pomezí. Byl ctitelem svatého Václava a za svou práci chtěl především to, aby právě tomuto patronu byla kaple zasvěcena. K tomu také 8. prosince 1704 došlo.

Prostor kaple nebyl rozsáhlý a brzy se ukázal jako nedostatečný. Mělo dojít k rozšíření, a na to se také sbíraly potřebné finance. Díky nim byl pravděpodobně v letech 1705–1706 přistavěn osmiboký presbytář.

Tím se kaple změnila na kostelík, už ne zasvěcený svatému Václavovi, ale Panně Marii Vítězné. Svěcení připadlo na 8. srpen 1706, svatostánek světil biskup a strahovský opat Vít Seipel.

Práce ale pořád nebyly hotovy. Počítalo se s celým poutním komplexem, jehož iniciátorem a velkým mecenášem byl v první etapě Kristián Luna – hradčanský malíř a měšťan. S ním výrazně spolupracoval zeť Michaela Hagena a také zedník, Jindřich Klíngleitner.

Nesmíme zapomenout ani na ambity. Ty měl projektovat slavný Jan Blažej Santini.

Velcí umělci se na stavbě podíleli i svými dary. Za všechny zmiňme malíře Petra Brandla, architekta Tomáše Haffeneckera nebo stavitele Bartolomea Scottiho a další, kteří se sdružovali v bratrstvu Panny Marie Vítězné.

Oltářní obraz

Důležitým rokem z hlediska dalších prací je rok 1708. Poutní komplex se tehdy rozrostl o domek pro kostelníka a chrámový depozitář. Kupole kněžiště dostala pozlacené zábradlí.

V tomto roce byl také vytvořen oltářní obraz, který inicioval bratr Michaela Hagena, Pavel. Jednalo se o kopii tzv. Strakonického obrazu s motivem adorace Krista – svatý Josef a Panna Maria se sklánějí nad malým Jezulátkem ležícím na plášti své Matky.

Vzor, podle kterého kopie vznikla, má zajímavou historii a přisuzuje se mu záslu-

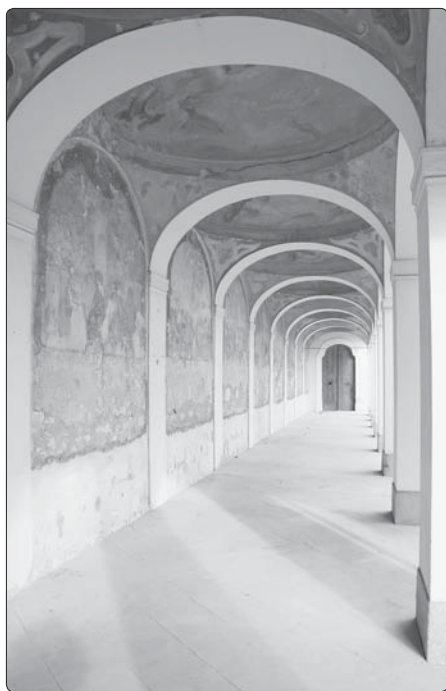
ha za výsledek bitvy na Bílé hoře. Dříve platilo tvrzení, že byl roku 1619 nalezen ve Strakoniciích v dobytém kostele a předán významnému karmelitánovi Dominiku à Jesu Mariovi. Ten na počátku třicetileté války doprovázel bavorského vévodu Maxmiliána I., který velel vojskům Katolické ligy.

Novější výzkumy ale hovoří o tom, že jej objevil tento karmelitán sám, a sice ve Štěnovicích u Plzně. V neděli 11. října 1620 dorazil s vojsky do tamní poničené tvrze a obrázek vysvobodil z trosek.

Ať tomu bylo jakkoliv, na díle byl znázorněn již zmíněný výjev. Nepřátelé jej ovšem znesvětili – Panně Marii, svatému Josefovi a dvěma pastýřům vyřízli oči. Karmelitán obraz vzal, a když mělo dojít k bitvě na Bílé hoře, ukazoval jej vojákům a povzbuzoval je jím.

Odvážné legendy dokonce vyprávěly o tom, jak se od něho odrážely kulky nebo jak protestanti při pohledu na něj oslepli. Nicméně podíl na motivaci katolických vojsk se mu jistě upřít nedá.

Obraz byl Dominikem později dopraven do Říma. Dodnes se nedochoval, v roce 1833 byl zničen při požáru. Vzniklo však množství kopií, první v ro-

Ambit byl vymalován v letech 1735–1740 obrazy mariánských poutních míst Čech, Moravy, Slezska, Lužice a Bavorska. Malby jsou připisovány Johannu Adamu Schöpfovi, ale pro silné přemalby nelze jeho autorství prokázat.

ce 1622 rukou Roberta de Longina pro malostranský kostel Panny Marie Vítězné. Pro Bílou horu pak v již vzpomínaném roce 1708.

Kaple a ambity

Ještě v roce 1708 dostal kostel liturgické nádoby – například od císařovny Eleonory Magdaleny zlatý kalich a mešní konvičky.

V roce příštím skončily práce na sakristii a kůru a především k jižní straně kostelíka přistavěli kapli svatě Rozálie, od roku 1728 svatého Feliciána. Započalo se také se stavbou kaple svatého Vojtěcha, již financoval hrabě Jeroným Colloredo-Waldsee.

Dne 25. srpna 1711 převzala patronátní ochranu kostela císařovna Eleonora Magdalena Terezie; správu pak kostelníci, kteří byli voleni a každý rok prezentovali hospodaření na pražské arcibiskupské konzistoři.

Další kaple přibyla v neméně důležitém roce 1712, a to k severní straně kostela. Zasvěcena je svatému Hilariovi a do ní byly slavnostně umístěny ostatky tohoto světce, získané hraběnkou z Martiničů Marií Josefou v roce 1699 od papeže Klementa XI.

Ve stejném roce vznikla také kaple svatého Jana Nepomuckého, tentokrát za finančního přispění hraběte Františka Václava z Trauttmansdorffů.

Dostavění ambity se datuje rokem 1729. K vnějšku jejich severní strany byla poté ještě postavena kaple Božího hrobu.

Není znám přesný rok, kdy ke stavbě došlo, muselo to ovšem být mezi lety 1750–1785. I u ní se odhaduje, že nese Santiniho rukopis – podle všeho stavitel inspirovala jeho budova kláštera rytířského řádu křížovníků z Nového Města Pražského.

Do kaple vede poutníky *Pašijový cyklus* v severním ambitu a poté přední část kaple, nazvaná Andělská. Samotná hrobová komora pak ještě obsahuje motiv Olivetské hory.

V poutním areálu na Bílé hoře mají své místo i kaple sv. Vojtěcha a sv. Václava. Prvně jmenovaná spojuje severní ambit s východním, druhá zase jižní se západním. Zbývající kaple v rozích areálu jsou zasvěceny sv. Jana Nepomuckému a Nejsvětější Trojici.

Zákazy

To už nás časová přímka přivádí do oněch neslavných let – k dalšímu plenění a po obnovení i ke zrušení rukou císaře Josefa II. Tehdy se místo dostalo do dražby, kde jej za 1 780 zlatých vykoupil molotský sládek Ulrich – již bylo řečeno, za jakým účelem.

Hlavní oltář včetně milostného obrazu našel útočiště ve Stodůlkách, ostatky svatých Hilaria a Feliciána v Šárce, v kostele sv. Matěje. Na Bílou horu se vrátily až roku 1812. Rok předtím poutní komplex odkoupil kanovník kapituly u Všech svatých Josef Čapek, který se dal do obnovy místa.

To zahrnovalo i návrat oltáře a pochopitelně i velké opravy. Nicméně již 7. srpna 1813 byl kostelík znovu vysvěcen. A roku 1827 byla uzavřena smlouva s břevnovským klášteřem, jehož benediktinům bylo postoupeno správcovství. To trvá také dnes.

Problémy poutního místa však neskončily, několik mu jich přinesly i novodobé dějiny. Často se uvádí, že během druhé světové války si Luftwaffe spolu s protiletadlovou obranou udělaly v klášteře základnu, což je patrné i dnes – stále je zde k vidění protiletadlový kryt. Komunisté sice nechali kostel přístupný, v nedalekých budovách si ale pro Státní bezpečnost zřídili jakési centrum, kde odposlouchávali telefonáty ze zahraničí.

Stav místa se během těchto let stal opět žalostným, dokud jej v roce 1990 opět nedostali pod správu benediktini.

Poutní místo dnes

Poutní místo najdeme na Praze 6, v městské části Praha-Řepy.

Pohled na celkový areál dává vzpomínout na několik dalších českých poutních míst. Podoba se nezapře s příbramskou Svatou Horou nebo tábořskými Klokoty – rozlehlý areál, nad kterým ční několik kupolovitých věží.

Hlavní portál bělohorského poutního areálu je umístěn do jižního křídla. Roku 1751 byly ke stranám vchodu umístěny sochy svatých Šebestiána a Rocha, jejichž autorem pravděpodobně byl Jan Oldřich Mayer. Štít je ozdoben výjevem Zvěstování s plastikami archanděla a Panny Marie, pocházejícím ze stejné dílny.

Kostel Panny Marie Vítězné na Bílé hoře v Praze

Hlavní stavbou je pochopitelně kostelík Panny Marie Vítězné. Dodnes je na něm patrný postup výstavby, od původní malé kaple, ke které byly přistavovány další části.

Jižní a severní ambit je ozdoben *Cyklem ze života Panny Marie a Krista*. Ambit jižní začíná Izaiášovým proroctvím o příchodu Spasitele a pokračuje zvěstováním o narození Bohorodičky, jejím narozením a dalšími událostmi z jejího života. Nechybí výjevy s Ježíšem.

Obrazy jsou prokládány křížovou cestou, instalovanou na Květnou neděli roku 2003. Olejomalby pochází od Josefa Hošny.

Severní ambit obsahuje dalších patnáct výjevů – kromě Ježíšovy smrti a zmrtnýchvstání například i ukamenování sv. Štěpána, obrácení sv. Pavla nebo smrt a nanebevstoupení Panny Marie.

Benediktinky

Od podzimu 2007 nacházejí v poutním areálu, který je uznanou národní kulturní památkou, domov sestry benediktinky z opatství Proměnění Páně. Jedná se o komunitu Venio, neboli „Přicházím“, odkazujícím na Žalm 40,8 a List Židům 10,7: „Hle, přicházím, abych plnil tvou vůli.“

To se komunita snaží naplňovat zejména modlitbou a prací, které na poutním místě vykonaly sestry benediktinky opravdu mnoho. Předně iniciovaly sbír-

ku na rozsáhlé opravy, ve které se vybralo neuvěřitelných 15 milionů korun. Do roku 2020, kdy místo dospěje do významného výročí 400 let od památné bitvy, by se měla opravit většina částí, především se mají zrestaurovat poničené fresky.

Po opravách se počítá s tím, že místo bude více zpřístupněno poutníkům. V současné době jej lze, vyjma při domluvených prohlídkách, vidět v časech pravidelných bohoslužeb, nebo při návštěvách koncertů a jiných kulturních akcí.

Ať už se na poutní místo vypravíme při jakékoliv příležitosti, máme zde jedinečnou možnost dotknout se historie. Přínejmenším historie místa, kde proběhla jedna z nejznámějších bitev, a kde také zvítězila katolická víra. Víra, díky které máme v naší zemi tak krásná poutní místa, jako právě na Bílé hoře.

UPŘESNĚNÍ:

Ve Světle č. 30/2019 bylo v článku „Slavkovice – poutní místo Božího milosrdenství“ uvedeno, že jde o jediný kostel v ČR zasvěcený Božímu milosrdenství a svaté Faustyně. Na základě reakce jednoho ze čtenářů doplňujeme, že existuje kostel v Písku u Jablunkova, který je rovněž zasvěcen Božímu milosrdenství, nikoliv však zároveň svaté Faustyně – jako ten ve Slavkovicích. Redakci není z běžně dostupných zdrojů informací známa kromě těchto dvou kostelů existence ještě jiného v ČR s podobným zasvěcením.

Redakce Světla

Nedejte se oklamat - Kristus zakazuje homosexuální úkony a Církev nemůže učit jinak

„Tradice, opírající se o Písmo svaté, které představuje homosexuální vztahy jako velmi velkou mravní spoušť, vždy proklašovala, že »homosexuální úkony jsou vnitřně nezřízené«. Odporují přirozenému zákonu. Odlučují pohlavní úkon od předávání života. Nejsou plodem opravdového citového a pohlavního doplňování se. V žádném případě nemohou být schvalovány.“ (KKC, 2357)

Čím dál větší zmatek, do kterého uvádí sexuální revoluce, vyvolává zmatek i u mnohých katolíků a jiných křesťanů. To by tak nemělo být, protože každý katolík – laik i duchovní – zná nauku Církve o lidské sexualitě a ta se nemění; nemá je tedy co mást. Písmo svaté i nauka Církve mají naprosto jasno v tom, co se týká všech forem nepřipustného sexuálního spojení, ať jde o cizoložství, smilstvo anebo homosexuální akt – jsou hříšné a v žádném případě je nelze schvalovat. Někteří katolíci formálně nesouhlasí, a ačkoli nauku Církve znají, i tak ji vědomě odmítají. Další nesouhlasí kvůli zmatku, který způsobila hlučná a nesmírně výřečná světská kultura a bohužel i mlčení kněží.

Mimořádným způsobem se proviňuje každý jáhen, kněz či biskup, který šíří omyly ať už přímými prohlášeními, záměrnou dvojsmyslností, či diskutabilní naukou, nabízející milosrdné odpuštění bez spojení s pokáním. Péče o hříšníky je odvěkou „pracovní náplní“ Církve. Všichni hříšníci si zaslouží lásku a péči, úctu a pastorační vedení. Avšak nazývat dobrým a nepodstatným to, co Bůh nazývá hříchem, a je jedno, zda se o tom hovoří přímo nebo nejasnými matoucími

pojmy, není pastorační péče, ale hrubé a přímo trestuhodné zanedbání povinné péče. Každý z nás, laiků i duchovních, je povolán být Božím prorokem šířícím Pánovo učení s vědomím, že na konci života budeme ze všeho skládat Pánu účty.

Mínule⁽¹⁾ jsem psal o různých aspektech současného zmatku a chaosu v sexuální oblasti (smilstvo, cizoložství, anti-koncepce, transgenderismus, zápas se žádostivostí, manželství, rozvod a svatě přijímání, oběti sexuální revoluce). V tomto článku se zaměřím výlučně na to, co hovoří Boží nauka v souvislosti s homosexuálními úkony. Je tragické, že v posledních měsících šíří jistí kněží neúplné a někdy vyložené nepravdivé informace, že takovéhoto chování je přípustné. Ale není. Proto i já cítím povinnost zas a znovu sdělit tu správnou nauku o této věci, kterou potvrzují slova Pisma a nauka katolické církve. Písmo svaté v tomto směru hovoří jasně – jednoznačně a nekompromisně označuje homosexuální aktivitu za těžký hřích a morální nezřízenost. Pokusy interpretovat slova Pisma v tomto smyslu jinak jsou přinejmenším nerozumné. Typickou ukázkou takovéhoto pokusu je prezentování teorií, které vyžadují převrácenou logiku a pochybné histo-

rické názory jen proto, aby odsunuly na okraj jednoduchý a naprosto jednoznačný smysl textu Pisma.

Rád bych se s vámi podělil o několik biblických textů, nejprve však chci vysvětlit kontext této reflexe a vysvětlit dvě důležité věci:

Kontext: Moje reflexe je určená všem křesťanům, proto používám Písmo svaté jako hlavní výchozí bod, neboť všichni sdílíme víru s ohledem na normativní a autoritativní status Božího slova. Pro sekulární svět by bylo vhodnější použít argumenty přirozeného zákona. Na tomto místě však bude základem Písmo svaté a nauka Církve. Katolíci, kteří by měli akceptovat, že Písmo svaté je inspirované Bohem, a měli by učit o víře a morálce, musí jasně chápat tuto nauku i po biblické stránce, protože jinak nedělají nic jiného, než že se podílejí na ještě větším šíření zmatku ve světě.

Vysvětlení 1: Odsuzujeme homosexuální chování, nikoli osoby s homosexuální orientací. Někteří jedinci jsou přitahováni k osobám stejného pohlaví. Proč tomu tak je anebo odkud to je, přesně nevíme, ale v každém případě to pro některé lidi představuje velký boj. Vzhledem k tomu, že sexuální orientace není záležitostí přímého výběru či bezprostředního ovládnutí se, není ona sama o sobě předmětem morálního zavrnutí. Pokušení dopustit se tohoto hříchu ještě není zlom ani provinění. Až když dotyčný člověk podlehe pokušení a skuteční homosexuální úkony, páchá hřích a stává se hříšníkem. Mnozí homosexuálové se snaží nepodlehnout pokušení a žít podle možnosti v čistotě. I když je to pokouší a svádí k homosexuálnímu chování, nečiní tak. Vyžaduje to odvahu a je třeba je za to pochválit. Jiní však, které přitahuje stejné pohlaví, se hříchu homosexuální aktivity nejenže dopouštějí, ale ještě se jí chlubí a otevřeně znevažují a zesměšňují biblické texty,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: »Pane, otevři nám!«, odpoví vám: »Neznám vás, odkud jste.« Tu začnete říkat: »Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!« Ale on vám odpoví: »Nevím, odkud jste. Pryč

ode mě, všichni jste páchali nepravostí!« Tam bude pláč a skřípění zubů, až uvidíte, jak Abrahám, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království.

Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními.“

kteří ji jednoznačně zakazují. Můžeme jen doufat a modlit se za jejich obrácení. Shrnuto – musíme tedy rozlišovat mezi homosexuální orientací a přímou homosexuální aktivitou.

Vysvětlení 2: Nemůžeme se zaměřit jen na homosexuální aktivitu, jako by to byl jediný hřích týkající se sexuality, který Bůh zavrhuje. Heterosexuálové jsou totiž také povoláni k sexuální čistotě. Tatáž Bible, která zavrhuje homosexuální chování, zavrhuje totiž jednoznačně i hřích smilstva a cizoložství. Písmo svaté je popisuje jako velmi těžké hříchy, které mohou člověka vyloučit z Božího království v nebi (Ef 5,5-7; Gal 5,16-21; Zj 22,14-16; Mt 15,19-20; 1 Kor 6,9-20; Kol 3,5-6; 1 Sol 4,1-8; 1 Tim 1,8-11; Žid 13,4). Dnes bohužel mnoho lidí žije životem, kterým otevřeně porušují biblickou nauku. Mnozí žijí sexuálně už před uzavřením manželství, poukazující na to, že „to tak dělá každý“. I toto je, podobně jako homosexuální aktivita, velký hřích a měl by být okamžitě litován. Homosexuální aktivita proto není pro křesťany jediným sexuálním hříchem. Každý člověk bez výjimky, ať homosexuál nebo heterosexuál, je povolán k sexuální čistotě; k čistotě a sebekontrolě. Jakékoliv porušení výše řečeného je hříchem. Pokud to chceme říci pozitivněji, tak Boží přikázání o čistotě znamená, že s Boží milostí, která nám pomáhá, může každý žít v sexuální čistotě. Bůh nás posilní při dodržování jeho přikázání!

V uvedeném kontextu a s předloženým vysvětlením nyní věnujme pozornost biblické nauce o homosexualitě. Bible jasně a jednoznačně zavrhuje a odsuzuje homosexuální úkony. Například:

1. „Nebudeš souložit s mužem, jako se souloží s ženou. Je to ohavnost.“ (Lv 18,22)

2. „Muž, který souloží s mužem, jako se souloží s ženou: oba spáchali ohavnost, musí zemřít, jejich krev padne na ně.“ (Lv 20,13)

3. Podobně i příběh o Sodomě a Gomoře popisuje, kromě jiného, i hříšnost homosexuálního chování. Je to dlouhý příběh, který si můžete přečíst v knize Genesis, kapitola 19. Někteří šíří mylné vysvětlení, že příběh o Sodomě a Gomoře je pouze o „pohostinnosti“. Já se tomu věnuji v textu *Hřích Sodomy a Gomoroy*. A připomínám všem katolíkům,

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, veliká je láska mého Syna. Kdybyste poznaly velikost jeho lásky, nepřestávaly byste se mu klanět a děkovat mu. Stále je živý s vámi v Eucharistii, protože Eucharistie je jeho Srdce. Eucharistie je srdce víry. On vás nikdy neopustil. I když jste se pokoušely od něj odejít, on od vás ne. Proto je moje mateřské srdce šťastné, když vidím, jak se k němu naplnění láskou vracíte; když vidím, že k němu přicházíte cestou usmíření, lásky a naděje.

Zná moje mateřské srdce, že jste, když se vydáte cestou víry, výhonky - poupata. Ale při modlitbě a půstu budete plody, moje květy, apoštolové mojí lásky; budete nositeli světla a budete rozsvěcovat lásku a moudrost všude kolem sebe.

Děti moje, jako Matka vás prosím: modlete se, přemýšlejte a meditujte. Všechno, co se vám děje krásného, bolestného, radostného, všechno to působí, že duchovně rostete, že můj Syn roste ve vás. Děti moje, odevzdejte se mu, věřte mu, důvěřujte jeho lásce, ať vás on vede. Ať Eucharistie je místem, kde budete sytit svoje duše a potom šířit lásku a pravdu, svědčit o mém Synu. Děkuji vám.“

2. srpna 2019

že Gn 19 patří mezi texty z Písma, na jejichž základě se sestavovala nauka Církve o zákaze homosexuální aktivity, uvedená v *Katechismu katolické církve*.

4. „Z nebe se totiž zjevuje Boží hněv proti veškeré bezbožnosti a veškeré nespravedlnosti lidí, kteří ujařmují pravdu v nespravedlnosti; neboť to, co se může o Bohu vědět, je pro ně zjevné: odhalil jim to totiž Bůh. Co je na něm od stvoření světa neviditelné, jeho věčná moc i jeho božství, dává se rozumu zahlédnout prostřednictvím jeho děl, takže pro ně není omluvy; protože ač poznali Boha, neblahořečili a nevzdávali mu díky jako Bohu, ale při svém rozumování ztratili soudnost a jejich nerozumné srdce se zatemnilo: činili si nároky na moudrost, a přitom se z nich stali blázní a zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení, prostý obraz porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců, plazů. Proto je Bůh podle žádostivosti jejich srdce vydal nečistotě, v níž sami zneuctívají svá vlastní těla; oni vyměnili Boží pravdu za lež, klaněli se a sloužili tvorů spíš nežli Stvořiteli, který je veleben na věky! Amen. Proto je Bůh vydal ponižujícím vášním: vždyť jejich ženy vyměnily přirozené vztahy za vztahy proti přirozenosti; rovněž i muži zanechali přirozených styků se ženou a rozpálili se chůtí jedni k druhým, muž s mužem páchali hanebnost a sklízeli sami na sobě nevyhnutelnou odplatu za své pobloudění. A protože neusoudili, že je dobré držet

se pravého poznání Boha, vydal je Bůh jejich nesoudnému soudu, aby dělali, co se nesluší: naplnili se veškerou nespravedlností, zvráceností, hrabivostí, zlovolností; jsou samá závist, vražda, nesvár, podvod, zlomyslnost; jsou to pomlouvači, nactiutřači, nepřátelé Boží, hanobitelé, nadutci, chvastouni, jsou vynalézaví ve zlém, vzdorovití vůči svým rodičům, nerozumní, věrolomní, bez srdce, bez slitování; a ačkoli dobře znají Boží výrok, jenž prohlašuje za hodné smrti ty, kdo podobné činy páchají, nejenže je dělají, ale také schvalují, když je páchají druzí.“ (Řím 1,18-32)

5. „Nevíte snad, že nespravedliví nebudou dědici Božího království? Nemylte se v tom! Ani nestoudníci, ani modloslužebníci, ani cizoložníci, ani zvrhlíci, ani muži hanebných mravů...“ (1 Kor 6,9)

6. „Zajisté víme, že Zákon je dobrý, jestliže ho někdo náležitě užívá, a přitom si je dobře vědom, že nebyl ustanoven pro spravedlivého, ale pro vzpurníky a buřiče, bezbožníky a hříšníky, svatokrádežníky a znesvěcovatele, otcovrahy a matkovrahy, vražedníky, smilníky, homosexuály, obchodníky s lidmi, lháře, krivopřísežníky a pro vše, co se přiči zdravému učení, takovému, jež je v souladu s evangeliem slávy blahoslaveného Boha, které mi bylo svěřeno.“ (1 Tim 1,8-11)

Všimněte si, že v mnohých textech je homosexuální aktivita zmiňovaná jako jeden z více hříchů sexuální povahy.

Není tedy jediný. Bible učí, že homosexuální chování je hříšné, jako jsou hříšné i smilstvo a cizoložství. Je pravda, že o homosexuální aktivitě v Písmu není hodně textů, avšak ty, co se o ní zmiňují, ji nekompromisně zavrhnou a odsuzují. Toto zavrnutí a odsouzení se objevuje v každém stupni biblického zjevení, od začátku až do konce.

Někteří říkají, že Ježíš ani jednou nemluvil o homosexualitě. Ano, ale nemlčí ani o znásilnění, incestu, sexuálním zneužívání. Jeho „mlčení“ však v žádném případě nemůžeme vnímat jako souhlas. Kromě toho Ježíš říkal: „*Kdo vám naslouchá, mně naslouchá, kdo vás odmítá, mne odmítá, a kdo odmítá mne, odmítá toho, jenž mě poslal.*“ (Lk 10,16) a v apoštolských listech se homosexuální úkony jasně vylučují zároveň se smilstvem, cizoložstvím a ostatními projevy sexuální nečistoty.

Mnozí si nauky o homosexuální aktivitě vůbec nevšímají. Nejenže prohlašují, že to není hřích, ale dokonce to považují za dobro. Když něco takového dělají nevěřící, je to víc než zlé, ale když se tak chovají katolíci a křesťané, je to katastrofa.

Nenechte se oklamat. Ti, co schvalují homosexuální úkony nebo jiné zvrácené sexuální chování, vůbec se neřídí Božím slovem, anebo si ho překrucují tak, jak se jim to hodí. V Žalmu 2,1 se ozývá nářek: „*K čemu ty národy, jež se bouří, ony národy, jež nadarmo reptají?*“ Ježíš věděl, že ho někdo zneužije, aby propagoval svoje vlastní zlé a nesprávné názory. A proto varuje: „*Dejte si pozor, ať vás někdo neoklame.*“ (Mk 13,5) Svatý Pavel také věděl, že někteří překrotí a zdeformují křesťanskou víru: „*Já vím, že po mém odchodu mezi vás vniknou strašliví vlci, kteří stádo šetřit nebudou.*“ (Sk 20,29)

Musíme říkat pravdu, která je z Boha, a potom ji žít. Zastírání pravdy vede k její deformaci, ke zmatku a utrpení. Sexuální promiskuita v dnešní době vede k velkému utrpení – pohlavně přenosné choroby, AIDS, potraty, těhotenství velmi mladých dívek, rozbitá manželství, rozvody, rodiny s jedním rodičem, závislosti na pornografii, sexuální zneužívání, kulturní úpadek. Jak praví Písmo: „*Protože sejí vítr, sklídí bouři.*“ (Oz 8,7) „*Nemylte se; Bohu se nelze vysmívat. Neboť co kdo zasévá, to sklízí: kdo zasévá do svého těla,*

z těla sklídí zkázu; kdo zasévá do ducha, sklídí z ducha věčný život.“ (Gal 6,7-8) Naši kulturu nepochybně postihují ničivé účinky sexuální revoluce. A jsou to, jako vždy, děti, které platí nejvyšší cenu za zlé a zbabělé chování dospělých.

Ti, co oponují nauce Písma a Církve, se uchylují k tomu, že opačný názor než ten svůj označují jako „nenávistný“ a „bigotní“. My jakožto věřící musíme hlásat, že odlišný názor Církve na homosexuální chování je zakořeněný v Božím slově, kterému jsme povinni zachovávat poslušnost, úctu a oddanost. Nemůžeme říkat, ani učit nic jiného, než co nám Bůh důsledně zjevuje ve svém slově. Nikdy by nás nevedl v omyl, ani neschvaloval praktiky, které by ohrožovaly zdraví lidí, a to nehovořím o věčné spáse. Tvrdit, že někteří lidé (v tomto případě ti, které přitahuje stejné pohlaví) nemohou smysluplně žít podle biblické nauky, je samo o sobě forma bigotnosti.

Naše zamyšlení nejlépe ukončíme pasáží z *Katechismu katolické církve*, která vyjadřuje jasnost této nauky a zároveň představuje laskavý přístup k osobám, které pocítují přitažlivost ke stejnému pohlaví.

„*Homosexualita označuje vztahy mezi muži nebo ženami, kteří zakoušejí pohlavní přitažlivost, výlučně nebo převážně, k osobám téhož pohlaví. Během staletí a v různých kulturách se projevuje velmi rozmanitými způsoby. Její psychologický zrod zůstává z velké části nevysvětlitelný. Tradice, opírající se o Písmo svaté, které představuje homosexuální vztahy jako těžkou mravní spoušť, vždy prohlašovala, že »homosexuální úkony jsou vnitřně nezřízené«. Odporují přirozenému zákonu. Odlučují pohlavní úkon od předávání života. Nejsou plodem opravdového citového a pohlavního doplnění se. V žádném případě nemohou být schvalovány.*

Nezanebatelný počet mužů a žen má vrozené homosexuální sklony. Ti si nevolí svůj homosexuální stav; pro většinu z nich je to zkouška. Proto mají být přijímáni s úctou, soucitem a jemnocitem. Vůči nim je třeba se vyhnout jakémukoliv náznaku nespravedlivé diskriminace. Takové osoby jsou povolány naplnit Boží vůli ve svém životě, a jsou-li křesťany, spojit těžkosti, s nimiž se mohou setkat v důsledku svého stavu, s obětí Pána na kříži.

Srdečně zveme na **DUCHOVNÍ CVIČENÍ, které provede P. Anthony Sajl VC, indický vincentin a nástupce P. Billa, od večera 17. září 2019 do brzkého odpoledne 22. září 2019 v Hrotovicích u Třebíče.** Více na www.cz.frbill.net • tel. 606 627 636 • e-mail: anthony2010@seznam.cz.

Homosexuální osoby jsou povolány k čistotě. Skrze ctnosti sebeovládání, jež vychovávají k vnitřní svobodě, často skrze podporu nezištného přátelství, modlitbu a svátostnou milost mohou a mají se postupně a rozhodně přibližovat ke křesťanské dokonalosti.“ (KKC, 2357-2359)

Píšu vám všem dnes v dobré víře, že nepodlehnete omylům a nástrahám této doby. My se totiž nemáme přizpůsobovat tomuto světu, ale „vybízím vás tedy, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli v živou, svatou, Bohu příjemnou oběť: to je ta duchovní bohoslužba, kterou máte konat“ (Řím 12,1). Nejnaléhavější pastorační péče v dnešní době spočívá v objasňování a utvrzování všech v pravdách apoštolské víry svěřené Církvi. Doufám, že vám k tomu pomůže i toto zamyšlení. Kéž bychom my všichni, duchovní i laici, proroci povolání křtem, vždy hovořili pravdu s láskou, vytrvalostí a odvahou.

Zdroje: <http://m.ncregister.com/blog/msgr-pope/do-not-be-deceived-christ-forbids-homosexual-acts-and-the-church-cannot-tea> a www.lifenews.sk

Přeložila a redakčně upravila -jk-

Poznámky:

⁽¹⁾ Jde o internetový blog, kde se Msgr Charles Pope zabýval zmíněnými tématy. [pozn. red.]

Kardinál Dominik Duka podporuje prohlášení o světonázorovém totalitarismu

Kardinál Dominik Duka, předseda ČBK, se 9. srpna 2019 připojil k prohlášení předsedy Polské biskupské konference, poznaňského arcibiskupa Stanislava Gądeckého na podporu krakovského arcibiskupa Jędraszewského, který je v těchto dnech napadán některými médii kvůli kázání, ve kterém se vymezil vůči ideologii LGBT.

„Ačkoli jsou prázdniny, které mají být časem odpočinku a reflexe nad krásou přírody stvořené Bohem,“ píše arcibiskup Stanisław Gądecki, „rozhověly se v zemi polemiky o »ideologii LGBT« (lesby, gayové, bisexuálové a transsexuálové). Souvisí to jistě s útoky vedenými z prostředí LGBT a s vyšším počtem tzv. pochodů rovnosti, organizovaných v naší zemi, jakož i s plány některých místních samospráv zavést po prázdninách do školních osnov podle předpokladů zmíněné ideologie nový přístup k sexuální výchově.“

Lidé z tzv. sexuálních menšin jsou naši bratři a sestry, za něž dal Kristus svůj život a které chce přivést ke spáse. Úcta ke konkrétním lidem však nemůže vést k přijetí ideologie, která si klade za cíl provést revoluci v oblasti společenských mravů a vztahů: *»Tato revoluce zvyků a mravů – řekl papež František 17. listopadu 2014 – často mávala vlajkou svobody – svobody v uvozovkách – ale ve skutečnosti vedla k duchovnímu a materiálnímu zničení bezpočtu lidských bytostí, zejména těch nejzranitelnějších.«* V dokumentu *Amoris laetitia* pak papež odmítá genderovou teorii, kterou se často stoupeňci teorie LGBT zaštiťují, když píše *»že je odpovědí na určité, někdy pochopitelné aspirace, a snaží se prosadit jako absolutní a nezpochybnitelná, ba dokonce diktuje, jak mají být vychovávány děti«* (č. 56), což v konečném důsledku znemožňuje dialog. Při jiné příležitosti zase přirovnal genderovou teorii k ničivosti jaderné zbraně.

Proto vyzývám vlády místních samospráv, aby nepřijímaly rozhodnutí, která

by pod zdáním prevence proti diskriminaci skrývala ideologii popírající přirozený rozdíl a komplementaritu obou pohlaví. Vyzývám také poslance, aby se postavili na odpor plánům z prostředí LGBT, jež chce změnit polské právo a zavést takzvaná »homosexuální manželství« a jejich možnost adoptovat děti.

Vlna kritiky, která zasáhla krakovského metropolitního arcibiskupa a profesora, jakož i reakce zaměstnavatelů vůči osobám, jež neschvalují ideologii LGBT, svědčí o určitém světonázorovém totalitarismu, který zakořenil v určitých kruzích a odsouvá mimo sféru svobody lidí, kteří smýšlejí jinak. Vyzývám proto všechny lidi dobré vůle, aby uplatňovali zásadu nediskriminovat z veřejné diskuse nikoho, a to nejen z řad stoupeňců zmíněné ideologie, ale přiznávali rovná práva k diskusi také jejím odpůrcům,“ píše předseda Polské biskupské konference, poznaňský metropolitní arcibiskup Stanisław Gądecki.

Kardinál Dominik Duka se k prohlášení poznaňského arcibiskupa na obranu krakovského arcibiskupa vůči mediálně agresivní ideologii LGBT připojuje následujícími slovy:

„Jako primas český, předseda České biskupské konference, arcibiskup pražský a kardinál římskokatolické církve se k prohlášení předsedy polského episkopátu připojuji a k podobnému kroku vyzývám i zástupce slovenské a maďarské biskupské konference. Zároveň vnímám jako varovné, že témata LGBT ideologie se podle posledních zpráv rozšiřují i o ateistickou a satanistickou agendu, tedy o jevy, o jejichž odmítnutí nemůže být celospolečenských pochyb.“

Kardinál Dominik Duka se vůči agresivní a místy i nenávistné rétorice stoupeňců ideologie LGBT nevyjadřuje poprvé. Už v roce 2011 při příležitosti prvního pražského průvodu Prague Pride požádal tehdejšího pražského primátora Svobodu, aby zvážil svou záštitu nad akcí Prague Pride, protože dle jeho mínění je „již z předběžného programu Prague Pride zřetelné, že se nejedná o otázku práva menšiny na toleranci, ale o propagaci uvolněného životního stylu, který není zodpovědný, důstojný a krásný“ a že „takovéto akce mediální cestou vytěsňují ze společnosti opravdový vhled do vážnosti problému“.

Při jiné příležitosti se postavil proti snaze přenést festival Prague Pride i do katolických farností, když připomenul učení katolické církve, která *»řadu existujících organizátorů a účastníků tohoto tzv. »pochodu hrdosti« katolická církev ze zásady nemůže sdílet, a že »není šťastné, když se tato problematika v církvi otevírá právě v souvislosti s tzv. »pochodem hrdosti«, protože převážná část účastníků nejsou věřící a není jejich záměrem řešit vztah k církvi. V nedávné době také kritizoval snahu relativizovat učení katolické církve ohledně tzv. genderové teorie, když na několika citacích z úst papeže Františka ukázal, že stanovisko Vatikánu je v jádru pevné a neměnné.*

Monika Klimentová, www.cirkev.cz

Zdroj: www.dominikduka.cz,
www.vaticannews.va/cs.html

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (69 – dokončení)

**Doslov kardinála
Josého Saraivy Martinse**

Je pro mě potěšením psát tato slova poté, co jsem si přečetl text Saveria Gaety věnovaný mystickým zkušenostem Bruna Cornacchioly. Jak jsem měl už možnost říci 12. dubna 2013, když jsem v Tre Fontane slavil mši svatou u příležitosti 66. výročí zjevení Panny Marie od Zjevení, mariánská zjevení nepřestávají ukazovat na Boží Srdce, které se neunavuje ve zjevo-
vání své milosrdné lásky.

Osobně tedy mám za to, že má velký duchovní užitek – jako napomenutí a výzva zvláště pro věřící, ale nejenom pro ně – publikování této knihy, která obsahuje mnohá, zatím nezveřejněná poselství nepopíratelné katechetické a prorocké hodnoty, adresovaná Pannou Marií vizionáři v průběhu více než půl století.

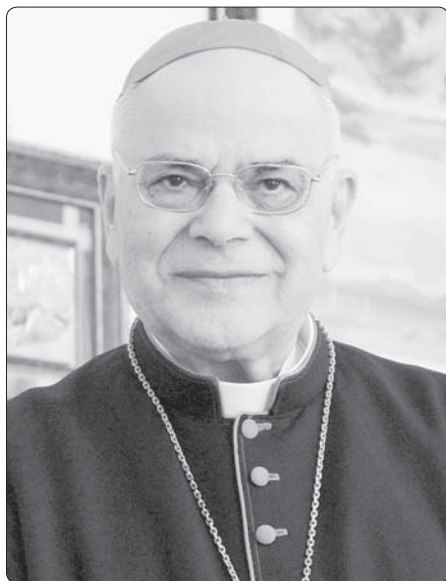
Cornacchiola po svém mimořádném obrácení, následujícím po vidění Panny Marie, vždy ve svém životě hájil to, co definoval jako „tři bílé Body“: Eucharistii, Neposkvrněnou a papeže. Je dobré, aby katolíci na tyto tři bílé Body stále hleděli v těchto chvílích velkého zmatku a nejistot ohledně budoucnosti.

Jak neuvažovat o vroucí výzvě Panny Marie k jednotě a k svatosti křesťanského lidu a zvláště kněží? A jak neodpovídat modlitbou na naléhavé volání po odvrácení tolika hrozeb, které Mariino mateřské Srdce umožňuje tušit v proroctvích zjevených Cornacchiolovi?

Víme samozřejmě, že jejich naplnění závisí na tom, zda se ze strany hříšného lidstva skuteční či neuskuteční obrácení srdce a otevření se Boží milosti. A rovněž

máme na paměti, že mariánským zjevením a jejich obsahu přísluší soukromá důvěra, avšak nikdy jim nenáleží veřejná víra.⁽¹⁾

Obsah této knihy bude určitě užitečný pro ty, kdo se chtějí přiblížit k tajemství Mariiny lásky s náležitou zbožností a postojem synovské úcty k matce, ba

Kardinál José Saraiva Martins

k „Matce“. Ke zcela zvláštní Matce, která se, jak čteme v poselství z 12. dubna 1947, definuje jako Panna Maria od Zjevení a upřesňuje: „Já jsem ta, která je v božské Trojici... Láska Otce, Láska Syna, Láska Ducha Svatého... Jsme Magnet božské Trojice.“ To jsou silná tvrzení, která nás vedou k tomu, abychom o nich rozjímali a pronikali do jejich hloubky.

Panna Maria předpověděla krizi, která zasáhne část kněžstva: klerika pohozená na zem a roztržitý kříž u jejích nohou jsou obrazem, který v roce 1947 nemu-

sel být dobře pochopen, ale který se v následujících desetiletích ukázal v celé své dramatickosti. A ohlásila mnohá další rizika a nebezpečí, která ohrožují církev, dnešní svět a bezprostřední budoucnost.

Jejich poznání, a to i v jejich syrovosti, nemá vést k iracionálnímu strachu či k neplodnému fatalismu, ale spíše má inspirovat ke zpytování svědomí a ke smyslu pro odpovědnost, aby byl v kořeni odstraněn každý možný výbušný činitel. A určitě k jistotě, že lidské dějiny ve světle Božího spásonosného plánu mají za cíl dobro a že „brány pekel“ nikdy nepřevládnu.⁽²⁾

+ Kard. José Saraiva Martins,
emeritní prefekt
Kongregace pro svatořečení

Vatikan 8. prosince 2015
Zahájení Jubilejního roku milosrdenství
a 161. výročí vyhlášení dogmatu
o Neposkvrněném početí

*Z italského originálu „Il Veggente:
Il segreto delle Tre Fontane“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Kardinál Saraiva Martins zde naráží na obecné učení teologů (zvláště papeže Benedikta XIV. v jeho monumentálním dile *De servorum Dei beatificatione et beatorum canonizatione* – „O blahorečení služebníků Božích a svatořečení blahoslavených“), že v mariánská a další „soukromá“ zjevení i v jejich obsah věříme pouze lidskou vírou, např. věříme lidskou vírou, že se Panna Maria zjevila v Lurdech, a v to, co při tomto zjevení rekla. Nevěříme v ně vírou božskou, jako naopak věříme touto božskou vírou v to, co je obsahem veřejného Božího zjevení, ukončeného smrtí posledního apoštola. Tak např. věříme božskou vírou v Neposkvrněné početí Panny Marie. Srov. Albert Josef Beneš: *Soukromá zjevení v současné teologické literatuře*. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2003. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Srov. slova příslibu Pána Ježíše sv. Petrovi: „A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné moci ti ji nepřemohou.“ (Mt 16,18) [pozn. překl.]

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 7. září 2019

P. Günther Ecklbauer, OMI (misionář milosrdenství, vězeňský kaplan)

Program: 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodinek • 16.30 růženec, svátost smíření
• 17.00 mše svatá se svátostným požehnáním • po mši svaté beseda v kostele.

Poutní místo Klokoty se v roce 2019 připojilo k výzvě papeže Františka. Papež v duchu loga „Pokřtěni a posláni“ církev vyzývá, aby rozjímala o svém poslání zvěstovat Krista světu, o poslání vyplývajícím z našeho křtu. V tomto duchu se také ponosou promluvy hostů tradičních prvních sobot na Klokotech.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: tabor-klokoty@dicb.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

Růst víry v kněžském životě (4)

- pokračování meditace římského biskupa Františka ze str. 2

tedy Skála, na níž se staví; ten, který má klíče i poslední slovo, pečuje o ovce. Těší mne myšlenka, že Šimon je jméno, kterým ho Ježíš nazývá, když spolu mluví jako přátelé, a Petr je jméno, kterým jej Pán prezentuje, ospravedlňuje, hájí a jedinečným způsobem před druhými povyšuje jako muže, k němuž má naprostou důvěru. Ačkoli mu Ježíš dává jméno „Petr-Skála“, nazývá jej dál Šimonem. Víra Šimona Petra postupuje a roste v napětí mezi těmito dvěma jmény, přičemž pevným bodem – stěžejí – je Ježíš. To, že má dvě jména, jej decentralizuje. Nemůže se soustředit do žádného z nich. Kdyby chtěl mít pevný bod v Šimonovi, musel by stále říkat: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný.“ (Lk 5,8) Kdyby se chtěl soustředit výlučně na to, že je Petrem, zapomněl by nebo zakryl všechno to, co je Šimonovo, stal by se kamenem úrazu, jak se stalo, když nejednal „ve shodě s pravdou evangelia“, jak mu vytkl Pavel, protože se začal stranit pohanokřesťanů (srov. Gal 2,11–14). Držet se Šimona (rybáře a hříšníka) i Petra (Skály a klíče pro druhé) jej zavazuje k tomu, aby sám sebe neustále decentralizoval a kroužil jedinečně kolem Krista, jediného středu.

Názorným příkladem této decentralizace, jejího uskutečnění, je epizoda, v níž žádá Ježíše, aby mu poručil kráčet po vodě k sobě. Tady Šimon Petr vyjevuje svou povahu, své sny a svoji náklonnost následovat Ježíše. Když se začne topit, protože přestane hledět na Pána a sleduje rozbouřené vlny, vychází najevo jeho strach a přeludy. A když prosí, aby ho Pán zachránil, a ten mu podává ruku, ukazuje, že dobře ví, kým pro něho Ježíš je: jeho Spasitelem. A Pán posiluje jeho víru, dává mu, co si přeje, když mu podává ruku a uzavírá tuto záležitost procítěnou a ubezpečující větou: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ (Mt 14,31) Šimon Petr ve všech „mezních“ situacích, v nichž se ocitá, veden svojí vírou v Ježíše, vždycky rozpozná, jaká ruka jej zachrání. S touto jistotou, třebaže dobře nerozumí tomu, co Ježíš říká nebo dělá, oduší: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš

slova věčného života.“ (Jan 6,68) Toto vědomí „malověrnosti“ spolu s pokorou nechat si pomoci tím, kdo umí a může pomoci, je lidsky vzato oním bodem zdravé sebedůvěry, v níž je zakořeněno zrno té víry, v níž má „utvrzovat druhé“, „na níž se staví“ a kterou Ježíš požaduje od Šimona Petra i od nás, kteří máme účast na jeho službě. [...]

b) Ježíšova prosba a démonské protřibení

V ústřední Lukášově pasáži, kterou se necháváme vést, můžeme vidět, co způsobuje démonské protřibení osobnosti Šimona Petra a jak Ježíš prosí, aby se slabost, ba dokonce hřích proměnily v milost i komunitní milost. Soustředme se na slovo „protřibení“ (*siniazo* – třibení pšenice), které evokuje duchovní hnutí, díky němuž se nakonec rozliší to, co pochází od dobrého ducha, a to, co přichází od zlého ducha. V tomto případě je zlý duch tím, kdo tříbí a kdo si nárokují moc protřibit. A Pán mu nebrání, nýbrž využívá této zkoušky a svojí prosbou se obrací k Otci, aby posílil srdce Šimona Petra. Ježíš se modlí, aby Šimon Petr „nepodlehл pokušení“. Pán učinil všechno, co mohl, aby ochránil svoje během svého umučení. Nemůže nicméně zabrá-

nit tomu, že každý bude pokoušen démonem tam, kde je nejslabší. V tomto typu zkoušek, které Bůh bezprostředně nesesílá, ale nebrání jim, se Pán stará o to, abychom – jak říká Pavel – nebyli pokoušeni nad svoje síly (srov. 1 Kor 10,13).

Skutečnost, že Pán výslovně sděluje, že prosí za Šimona, je extrémně důležitá, protože nejzákladnější pokušení demo-

na spočívá ve zvláštní zkoušce vyvoláním dojmů, že nás Ježíš opustil, nechal nás určitým způsobem napospas a nepomohl nám, jak by měl. Sám Pán toto pokušení zakusil a přemohl je nejprve v Getsemanské zahradě a pak na kříži tím, že se s pocitem opuštěnosti svěřil do Otcových rukou. V tomto bodě víry potřebujeme být obzvláště a pečlivě posílení a utvrzeni. V tom, že Pán předvídá, co se stane Šimonu Petrovi, a ujišťuje ho, že za něho již prosil, aby jeho víra nezanikla, nacházíme sílu, kterou potřebujeme.

Toto „zatmění“ víry skandálem pašijí je jednou ze situací, kvůli níž se Pán modlí obzvláště. Pán nás žádá, abychom se modlili neustále a naléhavě; přidružuje nás ke svojí modlitbě a nechává nás prosit: „neuved' nás do pokušení a zbav nás od zlého“, protože naše tělo je slabé. Zjevuje nám, že jsou démoni, které nelze přemoci jinak než modlitbou a pokáním, a ukazuje nám, že se někdy modlí zvláštním způsobem On sám. A toto je jedna z těchto situací. Jako se chopil ponižujícího úkolu mytí nohou svým učedníkům a jako začal po svém zmrtvýchvstání osobně těšit svoje přátele, stejně tak se Pán osobně modlí za to, aby posílil víru Šimona Petra a tak i víru všech ostatních. Je třeba vzít na vědomí, že k této modlitbě, kterou vykonal a nadále koná Pán, jenž „je po Boží pravici a přimlouvá se za nás“ (Řím 8,34), se máme utíkat, abychom posilovali svoji víru.

Jako lekce daná Šimonu Petrovi umytím nohou potvrdila Pánův služební postoj, který se jakožto zásadní skutečnost stal pevnou součástí paměti církve, tak tato lekce, daná v témže kontextu, se musí stát ikonou zkoušené a třibené víry, za níž prosil Pán. Jako kněží účastníci se petrovské služby v tom, co nám náleží, a podílející se na témže poslání, máme nejenom mýt nohy svým bratřím, jako to činíme na Zelený čtvrtek, ale máme je utvrzovat v jejich víře vydáváním svědectví o tom, jak Pán prosil za tu naši.

(Pokračování)

Překlad Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Pondělí 26. 8. 2019

6:05 Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Holbík **7:05** Don Rua – nástupce **7:30** Na počtu rodina (14. díl): Když dítě nepřichází **8:35** INDIE – Čhattisgarh-Pokračujeme v boji **9:05** Výpravy do divočiny: Tygři ještě žijí **10:10** V pohorách po horách (64. díl): Dráteníčky **10:25** GOODwillBOY VII. (5. díl) **10:55** V posteli POD NEBESY V. (7. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Josef sytí Egypťany **11:50** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu [P] **13:15** Jak si mě našel Antonín z Padovy **14:00** První křesťané: Velikáni víry – Svátý Augustin **14:30** Cesta k andělům (89. díl): Jitka Chalánková – lékařka a politička TOP 09 **15:25** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **16:00** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod **17:15** Víra do kapsy: Jak odpustit? **17:30** Jižní Afrika – Rozsévání v slzách **17:55** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha – Spořilov, kostel sv. Anežky České **18:20** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **18:25** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:30** GOODwillBOY VII. (5. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY V. (7. díl) **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň Jeho lásky: Modlitba a život Duchu **20:45** Missio magazín: Červen 2019 **21:45** Pranic na Mohelnickém dostavníku 2018 **22:05** Noční univerzita – Hospice a umění doprovázet (2. díl): Pravda, zámlka, nebo milosrdná lež? – MUDr. Marie Svatošová **22:40** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **23:15** ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka **23:30** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 27. 8. 2019

6:05 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **6:55** Loď Boží **7:20** Pod lampou **9:25** Muzikanti, hrajte **10:00** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **10:25** GOODwillBOY VII. (6. díl) **10:55** V posteli POD NEBESY V. (8. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **11:50** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu [P] **13:20** V pohorách po horách (64. díl): Dráteníčky **13:30** Kopec křížů **14:00** Cesta k andělům (90. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **14:55** Missio magazín: Červen 2019 **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **16:30** S NOACHem po Izraeli **17:00** Léta letá k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **17:25** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **18:00** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:05** Bible pro nejmenší: Mojžiš **18:10** GOODwillBOY VII. (6. díl) **18:40** V posteli POD NEBESY V. (8. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 27. 8. 2019 **20:00** Výpravy do divočiny: Ptačí světy **21:00** Stíny nad Libavou **21:40** Řeckokatolický magazín (164. díl) **22:00** Cvrlikání (67. díl): Jindra Černohorský **23:10** Světlo pro Evropu (11. díl): Rozhovor s bývalým slovinským premiérem **23:30** Egypt – Stigmatizovaný křížem **0:00** Biblická studna **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 28. 8. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 8. 2019 **6:25** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod **7:35** 44 let novickou **8:05** GOODwillBOY VII. (7. díl) **8:35** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **11:10** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **11:40** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jak

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
- Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

věřící katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň Jeho lásky: Modlitba a život Duchu **13:40** Hlubinami vesmíru s manželi Kubátovými, 1. díl **14:25** ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka **14:40** Cesta k andělům (91. díl): Halina Pawłowska – spisovatelka a moderátorka **15:35** Zpravodajské Noeviny: 27. 8. 2019 **16:00** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žitlic **16:25** Ars Vaticana **16:35** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (63. díl): První Češka, která se pokusila zdolat nejtěžší horu světa, K2 **18:15** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **18:20** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:30** GOODwillBOY VII. (7. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **20:00** Jan Pavel II. a pád komunismu **21:35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Poslání [L] **22:20** První křesťané: Velikáni víry – Svátý Augustin **22:50** Generální audience papeže Františka **23:10** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **0:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (134. díl): Plzeňské písně **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 29. 8. 2019

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **6:30** My v Odrách 2014 **7:15** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (136. díl): Jaroslav Krček a Musica Bohemica **8:35** Světlo pro Evropu (11. díl): Rozhovor s bývalým slovinským premiérem **8:50** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **10:25** GOODwillBOY VII. (8. díl) **10:55** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **11:50** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu **13:15** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **14:10** Muzikanti, hrajte **14:40** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu – lékař a kněz **15:35** Generální audience papeže Františka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 8. 2019 **16:20** V pohorách po horách (64. díl): Dráteníčky **16:30** Řeckokatolický magazín (164. díl) **16:50** Proměny Ošďadnice **17:35** Hlubinami vesmíru s manželi Kubátovými, 1. díl **18:20** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **18:25** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:30** GOODwillBOY VII. (8. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **20:00** Cvrlikání (68. díl): Pětník **21:10** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí [P] **21:35** 25. Svatohubertské slavnosti na Kuksu **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Na jedné lodi (4. díl) **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 30. 8. 2019

6:05 Bol som mimo: Od teraz po tvojom – Denis Blaho **7:10** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha – Spořilov, kostel sv. Anežky České **7:35** První křesťané: Velikáni víry – Svátý Augustin **8:05** Víra do kapsy: Jak odpustit? **8:20** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Poslání **9:00** Česká věda **9:15** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň Jeho lásky: Modlitba a život Duchu **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka **10:15** GOODwillBOY VII. (9. díl) **10:45** V posteli POD

NEBESY IV. (2. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **11:50** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu [P] **13:20** Pranic na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:40** Cesta k andělům (93. díl): Miloš Bok – dirigent a skladatel **14:30** Indonésie: Povolání žit spolu **15:05** Jak potkávat svět (67. díl): S arcioptem Prokopem Siostrzonkem **16:35** Charita Veselí nad Moravou **16:45** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **17:50** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **18:20** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **18:25** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:30** GOODwillBOY VII. (9. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY IV. (2. díl) **20:00** Noemova pošta: Srpen 2019 [L] **21:35** V pohorách po horách (64. díl): Dráteníčky **21:45** Víra do kapsy: Krása **22:00** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí **22:25** Cvrlikání (69. díl): Plachý host **23:35** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **0:10** Na jedné lodi (5. díl) **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 31. 8. 2019

6:05 Bol som mimo: Richard Čanaky – Vydrete metamorfozy **7:05** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štěkni **8:10** Mosambik – Cipriano **8:40** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli statečný mravenec **9:20** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **9:25** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **10:00** GOODwillBOY VII. (10. díl) **10:30** V posteli POD NEBESY IV. (3. díl) **11:20** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **11:45** Víra do kapsy: Jak odpustit? **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí **14:40** Sestry v akci **15:05** Cesta k andělům (94. díl): Jiří Fuchs – filosof **16:00** Ich bin: Já jsem **17:00** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **18:00** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **18:30** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **18:35** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Dopis z Indie **19:35** Světlo pro Evropu (12. díl): Den europoslance **20:00** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek [P] **21:35** Most **22:05** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **22:20** Romero **0:10** Cvrlikání (47. díl): Marien **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 9. 2019

6:05 Bol som mimo: Štefan Esztergályos **7:10** Opavská inspirace **7:25** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **8:00** Soňa **8:15** Cvrlikání (68. díl): Pětník **9:25** Dokonalá radost **10:00** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá z Mohelnického dostavníku [P] **11:35** Velké ticho v Poličanech **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:00** Světlo pro Evropu (12. díl): Den europoslance **13:20** Muzikanti, hrajte **13:55** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek **15:30** Jubileum mladých **16:35** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **16:45** Jak potkávat svět (61. díl): S Prague Cello Kvartet **18:10** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla Křepelečka **18:15** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **18:50** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **19:20** Víra do kapsy: Vyhofení **19:35** Chlapi na hoře **20:00** Most **20:35** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **21:25** Vodopády milosrdenství **22:00** Výpravy do divočiny: Ptačí světy **23:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:20** Kazachstán, poutní kostel **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 26. 8. o 17:30 hod.:
Doma je doma
(Konzumizmus verzus striedmosť)

Honoré de Balzac povedal: „Pažravec je skôr podobný zvieratu, ako mužovi.“ Napriek tomu je dnes striedmosť takmer zabudnutou cnosťou. Preto je tomu tak, ako proti sebe stoja konzumizmus a striedmosť a čo robiť, aby sme my ovládali svoje chute a nie ony nás, v relácii Doma je doma. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 27. 8. o 20:30 hod.:
V Kontexte (Jozef Kováčik: Arménska genocída)

Hovoriť o arménskej genocíde nie je ani po viac ako sto rokoch jednoduché. Napriek tomu je to však dôležité. Nielen preto, aby sme nezabudli, ale najmä preto, aby sme sa niečoho tak hrozného nedopustili opäť.

Streda 28. 8. o 20:05 hod.:
Povolanie laik / Modlitby matiek (dokument)

Krátke nahliadnutie do života Jany Pajanovej, matky šiestich detí a zakladateľky hnutia Modlitieb matiek na Slovensku, spoločenstva, ktoré oslovuje nielen matky v každom veku.

Štvrtok 29. 8. o 21:10 hod.: Poltón klub (Kapucíni)

Legendárna gospelová skupina Kapucíni a Stanley opäť v Poltón klube. I keď už bez Stanleyho, ktorý nás predišiel do večnosti. Odpočívaj v pokoji, Stanley! Moderujú Jerguš a Maruš.

Piatok 30. 8. o 20:30 hod.:
Svätá Jana z Arku – Pod vlajkou viery (dokument)

Žena odvaha a vernosti. Svätá Jana z Arku hrá dôležitú úlohu v dejinách Francúzska. Mladé dievča na čele kráľovskej armády odhodlane nasleduje Boží hlas. Je príbehom veľkej lásky k národu, ktorá však nikdy neprekona jej oddanosť a lásku k Bohu.

Sobota 31. 8. o 20:30 hod.: Kateri (film)

Sirota Kateri sa dozvedá o Ježišovi Kristovi od francúzskych katolíckych misionárov, ktorí prišli do dedín Mohawkov po ukončení krvavých bojov medzi indiánskymi kmeňmi. „Lalia Mohawkov“ zomiera ako 24ročná. V roku 2012 bola vyhlásená za svätú.

Nedeľa 1. 9. o 10:00 hod.: Svätá omša z Partizánskeho

Priamy prenos pri príležitosti 70. výročia postavenia a požehnanja farského kostola Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a 30. výročie jeho konsekrácie.

V sobotu 28. zária 2019 se koná ČESKO-SLOVENSKÁ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ NA TURZOVKU. Odchod v 9 hodin od kříže. Mše svatá bude v 11 hodin v bazilice. Druhá mše svatá bude ve 12.30 hodin v kapli zjavení Panny Marie, po ní bude večeradlo. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Mobil: 725 016 715.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
24. – 31. SRPNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 8.		PO 26. 8.		ÚT 27. 8.		ST 28. 8.		ČT 29. 8.		PÁ 30. 8.		SO 31. 8.	
Antifona	812	912	826	928	1768	1990	1734	1953	1487	1674	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1769	1990	1734	1953	1487	1674	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	1487	1675	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1770	1991	1735	1954	1488	1675	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1482	1669	1485	1672	1486	1673	1488	1675	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	1771	1992	1724	1943	1488	1676	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	712	803	1483	1669	1485	1672	1486	1673	1489	1676	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
	SO 24. 8.													
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1774	1995	1736	1955	1489	1676	900	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	1489	1677	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1715	1932	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1777	1999	1737	1956	1490	1677	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	803	712	803	1483	1670	1485	1672	1486	1673	1490	1678	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	1778	2000	1731	1950	1490	1678	904	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1483	1669	1485	1672	1486	1673	1489	1676	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 25. 8. – 21. neděle
v mezidobí

1. čt.: Iz 66,18–21

Ž 117(116),1,2

 Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Žid 12,5–7.11–13

Ev.: Lk 13,22–30

Pondělí 26. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 1,1–5.8b–10

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 23,13–22

Úterý 27. 8. – památka
sv. Moniky

1. čt.: 1 Sol 2,1–8

Ž 139(138),1–3.4–6

 Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)

Ev.: Mt 23,23–26

Středa 28. 8. – památka
sv. Augustina

1. čt.: 1 Sol 2,9–13

Ž 139(138),7–8.9–10.11–12ab

 Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)

Ev.: Mt 23,27–32

Čtvrtek 29. 8. – památka
Umučení sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17–19

Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17

 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)

Ev.: Mk 6,17–29

Pátek 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,1–8

Ž 97(96),1+2b.5–6.10.11–12

 Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 31. 8. – nezávazná
sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Sol 4,9–11

Ž 98(97),1.7–8.9

 Odp.: srov. 9 (*Hospodin přijel soudit národy podle práva.*)

Ev.: Mt 25,14–30

PRO KOSTELNÍKY

KOSTELNÍK • PRAKTICKÁ PŘÍRUČKA
Editor Jan Graubner

Služba kostelníka je posvátná, neboť on je strážcem a správcem svatého místa, Božího domu. Aby mohli kostelníci konat svou službu dobře, vznikla na přání mnohých tato příručka pojednávající o celé škále kostelnických činností, které však v mnoha případech nedělá kostelník sám. Kniha je rozdělena do sedmi základních oddílů: I. Kostel – Bohoslužebná roucha – Bohoslužebné nádoby a knihy, II. Asistence – Běžná služba kostelníka, III. Význačné slavnosti a svátky během církevního roku, IV. Aranžování v kostelích – Květinová výzdoba, V. Úklid kostela a praní kostelního prádla, VI. Pravidelná údržba sakrálních předmětů a historicko-kulturně cenného mobiliáře kostelů, VII. Modlitby.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • Třetí, upravené vydání
Brož., 120x190 mm, 166 stran, 139 Kč

PRO MLADÉ LIDI

MILOVAT DOOPRAVDY
Pierre-Hervé Grosjean • Z francouzštiny přeložila Markéta Štěpánková • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková • Předmluva Eric Aumonier, biskup versailleský

Otec Grosjean ze své kněžské zkušenosti a svých přednášek vybral to nejlepší, aby povzbudil mladé lidi a odpověděl na všechny jejich otázky týkající se budování opravdové lásky. Tato knížka není ani kázáním o morálce, ani souborem nějakých pravidel. Obrací se na mladé lidi ve věku 15–22 let a předkládá jim k úvaze myšlenky, které mají napomoci jejich osobnímu růstu a připravit je na opravdovou lásku. Velmi ji

ocení i dospělí, kteří chtějí svým dospívajícím dětem předat správnou a nezkrácenou představu o tom, co je to opravdová láska.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 96 stran, 189 Kč

PRO DĚTI

OVEČKA BARBORKA
Ráchel Bícová • Ilustrace Ilona Komárková

Biblické podobenství o ztracené ovečce, převyprávěné citlivě a zároveň s humorem, pomůže předškolním dětem porozumět Boží lásce a odpuštění. Vhodné pro děti od 3 let.

Samuel • Váz., 240x168 mm, křídový papír, 32 stran, 179 Kč

PRO VŠECHNY

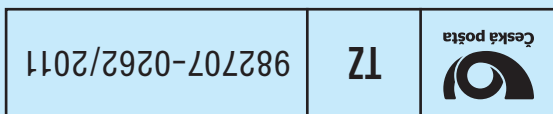
BŮH, NEBO NIC • ROZMLUVA O VÍŘE S NICOLASEM DIATEM
Robert kardinál Sarah • Z francouzštiny přeložila Lucie Cekotová • Předmluva k českému vydání Mons. Ladislav Hučko, biskup – apoštolský exarcha pro katolíky byzantského obřadu v ČR

V této knize rozhovorů s novinářem Nicolasem Diatem guinejský kardinál Robert Sarah strhujícím způsobem líčí své obdivuhodné osudy. Rozhovory čtenáře obohacují kulturně i teologicky, dostává se jim pronikavého pohledu na situaci v církvi a ve světě, včetně dobrých kritérií pro její pravdivé hodnocení. A především kardinál utvrzuje všechny v oddanosti katolické církvi, modlitbě a Bohu.

Jiří Brauner – Kartuziánské nakladatelství ve spolupráci s nakladatelstvím Hesperion, z. s. • Váz., A5, 288 stran, 295 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1